

det paa Amager. Videre anser jeg det ikke for rimeligt at gaa.

Med Hensyn til den Lønningsregulering, der andrages om, da har der jo fundet en saadan Sted, saaledes at Dyr-tidstillæget bliver regnet med. Med Hensyn til Dagpenge kan jeg kun sige, at der udbetales nu halve Dagpenge, ikke alene naar der arbejdes paa Søforterne, men ogsaa naar der arbejdes paa Amager ude ved Dragør i Magasinerne der. Derimod er der ikke god Ræson i at give halve Dagpenge, saasomt Arbejderne ere ude paa Orlogsværftets Veje, maaske blot nogle faa Alen fra den sædvanlige Plads, eller blot man kommer over en Kanal.

Med Hensyn til Ferie er det et Spørgsmaal, som er under Drøftelse i de forskellige Administrationer, men her maa naturlig det faste Personale gaa forud, før man kommer til det privat antagne.

I Virkeligheden stiller jeg mig saaledes i Spørgsmaalet om Staten som Arbejdsgiver, at jeg ønsker, at Staten som Arbejdsgiver skal være den bedste den, der gaar foran eller i alt Fald fuldt ud staar paa Højde med andre Arbejdsgivere. Jeg ønsker ikke, at Staten skal være en daarligere Arbejdsgiver end andre Arbejdsgivere. Heller ikke tror jeg, at Staten er tjent dermed, men at den er tjent med at betale en ordentlig Løn og saa kræve et ordentligt Arbejde. Det er min Hensigt, saa vidt jeg har med disse Ting at gøre, at hævde dette Princip, og derfor har det været mig en Glæde — det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem har Indtrykket af — overalt, hvor jeg har kunnet, at sørge for, at Staten med Hensyn til Arbejds-løn fulgte med Tiden. Det var jo et af de Stridspunkter, jeg mødte, straks jeg blev Marineminister. Det lykkedes at faa det jævnet, og paa Finansloven i Aar er der ogsaa gennemført Forbedringer i saa Henseende. Jeg skal altid være opmærksom paa dette Forhold, saaledes at Staten ikke kommer bagefter med at være en god og human Arbejdsgiver. Men naar det er Bestræbelsen, og naar Andragendet i væsentlige Henseender er imødekommet, mener jeg ikke, der er Grund for mig til at tage mod en Henvisning som den foreslaaede.

Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) foreslaar at henviser et Andragende fra en Enke, som har været gift med en Løjtnant. Hvis hun nu fik Pension efter Manden, fordi han havde været Løjtnant, saa vilde hun ikke faa 300 Kr. fra Staten, men lidt mindre. Hun er derfor meget vel-

tjent med at faa Understøttelse fra den grønlandske Handel, i hvis Tjeneste hendes Mand har tjent i saa lang Tid, idet hun derved har opnaaet mere, end hun kunde, hvis hun skulde have Pension fra Krigsministeriet. Saaledes er Forholdet, og jeg finder derfor ikke, der er nogen Grund til at give Pension til hende fra Krigsministeriet; det have vi heller ikke Midler til. Jeg har for mit Vedkommende ikke noget mod, om hun kunde faa mere fra Indenrigsministeriet, men saa maa hun gaa til dette og bede om det; det kan ikke nytte, hun kommer og paaberaaber sig Pension, fordi hendes Mand har været Løjtnant. Jeg tror derfor, det ærede Medlem gør vel i at tilraade Enken ikke at komme med Andragendet til Krigsministeriet.

K. M. Klausen: Det er meget rigtigt, hvad den højtærede Minister udtalte, at Arbejdsmændenes Andragende delvis er imødekommet, men det er det blevet i Løbet af den Tid, der er hengaaet, siden det blev indgivet her i November Maaned. At det er imødekommet paa adskillige Punkter er selvfølgelig noget, Arbejderne sætte megen Pris paa. Man har imødekommet dem med Hensyn til Overarbejds-penge og Arbejdstøj til urentligt Arbejde og delvis med Hensyn til de halve Dagpenge. Det forekommer mig alligevel, at paa dette Punkt havde Ministeren kunnet gaa lidt videre, saaledes at f. Eks. Arbejdet paa Amager Fæled ogsaa blev regnet med til det Arbejde, der honoreres med halve Dagpenge. En Dagløn, der er 2 Kr. 87 Øre, er naturligvis for lav; der er jo ingen Mand, der kan ernære sin Familie for en saadan Dagløn. Hvis den samme Mand havde været beskæftiget under Københavns Kommune, vilde han for en 8 Timers Arbejdsdag have faaet udbetalt 3 Kr. 20 Øre, eller 33 Øre mere, end han nu faar ved at være beskæftiget under Staten.

Men jeg kan kun paaskønne, hvad den højtærede Minister har udtalt, at Staten bør være den bedste Arbejdsgiver, at den bør gaa foran og give de private Arbejdsgivere det gode Eksempel. Det er sikkert en Udtalelse, som vil glæde alle Statens Arbejdere. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at den højtærede Minister mener, hvad han her siger, for vi have jo flere Gange set, at han har imødekommet saadanne Ønsker, som fra vor Side ere blevne fremsatte paa Arbejdernes Vegne.

Ligeledes vilde jeg sætte megen Pris paa, om man kunde komme til en ensar-